

ВАШИНГТОН ДУЖЕ ЗАЦІКАВЛЕНИЙ КАНДИДАТУРОЮ РУЗВЕЛТА НА ПРЕЗИДЕНТА

ВАШИНГТОН. — Політичний світ столиці обчислює вигляди ньюйорського губернатора Рузвельта на перемогу при виборах на президента держави. В першу чергу заступаються, як Рузвельт одержить демократичну номінацію. Кажуть, що, як тепер стоїть справа, Рузвельтові бракуватиме на демократичній конвенції всього 100 голосів, щоб мати за собою вимагану більшість двох третин голосів.

Та заки прийдє до конвенції, яка відбудеться в Пікадо в червні, ще багато чого може змінитися. Дотого ще досі не знати, яке становище займе бувший ньюйорський губернатор, Ал Смит. Кажуть, що ситуація внянється допівра в березні, коли в стейті Нью Гемпшир вибиратимуть делегатів на демократичну конвенцію. В тім стейті, як і в стейті Пенсильванія, Смит має багато прихильників. І надіються, що обидва стейти заявляться за демократичну номінацію Смита на кандидата на президента.

Губернатор Рузвельт вже зголосив свою кандидатуру і його прихильники вже розпочали кампанію в його користь.

ПРОПОНУЄ НОВУ ВЛАДУ ДЛЯ НЬО ЙОРКУ.

НЬО ЙОРК. — Семюел Сібури, головний дорадник легіслатурної комісії, яка розглядає господарське міста, передав ньюйорській легіслатурі звіт, у якому заявляється за передачу управи міста управителю. В такий спосіб думає Сібури усунути з міста владу, яка є партійною і підлягає Тамані Гол, та яка є причиною, що в місті все зарежене грефитством і корупцією.

Сібури розповідає про те, як бувший мейор О'Банні продавав "свій політичний вплив" за добрі винагороди і як політичні лідери різних дистриктів дають обхорону злодіям, бандитам, гебелерам, бивникам і бутелерам.

Сібури зазначає також за теперішнього мейора Вокера, придушуючи виваїм портючих причалив, при яким не обійшлося без грубих хабарів, а далі зазначає й про бізнесового агента мейора, Роланда Шервуда, який утік з Нью Йорку і навіть не знає, де він обертається.

ЗИМИ НЕ СТАЛИ ТЕПЛИШИМИ.

ОЛБАНІ. — Дехто думає, що тепер зими не такі холодні, як бувало. А Густав Ліндгрін, голова бюро погоди, твердить, що нема ніяких змін. Це тільки давніми літими, коли ми ранком мислимо водою з замерзлого озанка, то почуваємо зимно цілий день, а тепер зимою серед тепла й м'якоти рано теплою водою та тепло вибірається і тому нам здається, що зима стала легша. Отже це в нас зайшли зими, а в природі осталося все по старому.

ПОМЕР БАНКІР, ЩО НЕ СПЕКУЛЮВАВ.

НЬО ЙОРК. — Помер у 64 році життя Пол Моїр Варбур, ньюйорський банкір великого впливу, котрий походив зі старої ньюйорської родини банкірів і був відомий з того, що ненавидів біржові оргі і ніколи не спекулював.

ДЕМОКРАТИ І НОВІ ПОДАТКИ.

ВАШИНГТОН. — Демократи виробили проект нових податків, накладаючи їх на електрику, газоліну, телефони і перепродажу цінних паперів.

НАЧИСЛИВ 12 МОКРИХ СТЕПІВ.

ВАШИНГТОН. — Генри Корен, президент "Асоціації єгипет Програмишн Амендмент", вислав до послів і сенаторів конгресу листа, в якому вимагає від полпартії резолюції в справі знесення 18 папери.

Він каже, що цього домагаються різні легіслатури та що в тім справі внесено до конгресу петицію з 10,000 підписів. Таке домагання, каже він, вже піднісели 12 стейтів, яких населення становить одну четвертину цілого населення краю.

В СТОЛИЩІ ДОМАГАЮТЬСЯ ЗВІЛЬНЕННЯ МУНІЯ.

ВАШИНГТОН. — В церкві "Френс Чорн", до якої належить також президент Гувер, відбуло масове віче, на якому говорили між іншими сенатори Гавлер і Най та конгресмени Лі Гавлер і домагалися негайного звільнення Томи Мунія з торми та опублікування тієї частини звіту комісії Векершема, де говориться про те, що Мунія засуджено несправедливо.

"СИНІ ЗАКОНИ" ШЕ ДАЛІ ВСІЛІ.

ПІЛІНФІЛД (Нью Джерсі). — Поліція замкнула минулої неділі 4 театри рухомих образів і арештувала 85 осіб, а між ними і тих, що були в театрі. Сталося це на підставі так званих "синіх законів" з 1789 року, які не дозволяють влаштувати в неділю театру вистави.

Театральні підприємці заявили, що вони знову відчинять театри в наступну неділю.

БЕРНАРД ШО ОБОРОНОЮ РОЗСТРІЛІ ЦАРСЬКОЇ РОДИНИ.

Відомий англійський письменник Джордж Бернард Шо пише в американському журналі "Космополітен", що большевики при розстрілі царської родини поступили більше по людському ніж Англії в 17 столітті або Франції у 18 столітті при страчені королів.

Він каже на те, що там довго мучили доживання смерті, а большевики виконали засуд за мінуту.

Цього, на його думку, царська родина не терпіла мук, але це, що царська родина довго не терпіла, це не очинило убивників від закладу звірості.

Навіть Серби не рубали пісани смерті свого короля Олександра і його жінки Драги Машининої так по записках, як рубали большевики собою царських дочок на дрібні шматки. Самі вони казали, що на вид тієї різні і крови божевільні.

ХЛОПЦЬ УВІВ СВОЮ МАМУ, СЕСТРУ І СЕБЕ.

Коко Дромелер, Атт, 16-літній хлопець, Роберт Томлен убив свою маму, 6-літню сестру, а ватак себе самого. Батько хлопця зі старим сином їздив до Ромей. Коли вернувся попопу додому, застав там тільки Роберта, який ранко був у школі. На питання, де є мама і сестра, він сказав, що в сусіда. Коли старший брат пішов до сусіда по маму і сестру, Роберт застрелив себе на дворі в присутності батька. Описав батько знайомих трупи своєї жінки і дочки в пивнич дому.

Поліція не встала знати причини, через яку хлопець допустився такого вчинку.

ВУЛЬКАН — МОРСЬКОЮ ЛІХТАРНЕЮ.

Недалеко порту Укунья в Сальвадорі (Середуша Америки) є вулкан, який вповні заступив морську ліхтарню. З незначною тоюністю то 7-мінуток викладає він струї гарячої лави. Тому в день великих клубами диму, а вночі вогненними столпами лави — заставили вулкан вповні заступив морську морську ліхтарню.

СТРАШНІ ЦИФРИ.

Оголошена "совітська" офіційна статистика за 1929 р. стверджує, що протягом того року на цілій совітській зацінованій ситі, довжины 52 тисячі англійських миль (англійська миля — 1,609 км.) трапилося 30 тисяч зацінованих випадків, в яких загинуло 1,000 осіб, а 2,000 ацилилися каліками на ціле життя. Число зацінованих катастроф: аеросо того року на 60 відсотків, число вбитих у тих катастрофах на 300 відсотків, число ушкоджених аерокомотивів і аеропланів — на 100 відсотків. В одному місяці серві 1929 року трапилося у Совітах 2,240 зацінованих катастроф, у яких загинуло 138 осіб, 254 особи були тяжко ранені, а 384 аерокомотива та 1,638 аеропланів були цілковито ацинені. — Ця офіційна совітська цифра лажна, боюструє вона собі заціновані у країні, що поставила собі за ціль протичинити зацінований часу життями ациуральний план т. зв. пичини.

ВІДНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ХОРУ КОЖИЙ І СПІЛЬНИЙ ВИСТУП З НАРОДНИМ БАЛЕТОМ АБРАМЕНКА.

В понеделок, 18-го січня 1932 р., списано в Нью Йорку умови між проф. Олександром Авраменком та артистом Василем Авраменком, управителем Школи Українського Національного Танку, щодо спільної праці на мистецькому полі в найбільшій будучині. Рішено влаштувати ряд прилюдних виступів по головних містах Америки з українською пісню та українським балетом. Проф. Олександр Кошич береться відновити Український Хор під своїм проводом і виступити з ним в першу чергу на великому українському свята для вшанування 200-літньої річниці народження Юрія Вашингтона.

Початком травня в Нью Йорку. Описи вилучається цілий ряд таких же свят в різних осередках Західних Держав та ряд свят Української Культури. В тих святах буде виступити також артист Василь Авраменко з Українським Народним Хором. Хор диригентом Українського Хору стає проф. Кошич, що однак технічну справу його організації переняв на себе артист Авраменко, як управитель Школи Українського Національного Танку.

ВИНАРОДОВЛЕННЯ РОСІЙСЬКОГО ЕМІГРАЦІ.

За довгий час свого побуту в Німеччині російська еміграція сильно внародовилася. Російські газети, ресторани, театри, школи, що існували у великій кількості в перші роки побуту російських емігрантів у Німеччині, тепер майже цілком зникли. Літні емігранти дозять до німецьких шкіл, говорять між собою переважно по німецьки. Навіть у найтісніших гуртках самих емігрантських родин німецька мова витіскає щораз більше російську.

ПРОПОНУЮТЬ КАНАДІ КУПИТИ ЛЯБРАДОР.

Уряд Нової Фундландії запропонував Канаді офіційно, щоб вона відкупила територію Ляб라도у за сто мільйонів доларів. Уряд Канади не відкинув пропозиції, однак відповів, що не може терпіти нічого в цій справі робити з уваги на фінансову депресію.

БОЛЬШЕВИКИ ЖИВЕ КРАЩЕ ВІД КНЯЗІВ.

Максим Горький, славний російський письменник і гонимий большевиками, вернувся на зміну до своєї розкошної вилли в Соренто коко Неаполі в Італії і криві прохати, та різні побутові радити. Означне він радить не тому, що він большевик; про це вони мали б знати. Вони радять, бо при Горькому можна добре обговорити. Горький не є скупий; він платить за все своїм діям, ніхто небуває над Неаполіським зацінованим. З чого причини не люблять його околиці богачі, а головне власний вил, яку Горький вимагав. Ця власність, князівні зі старого і славного роду, зацінована може вжити в сусідній домику коко Горького, бо Горький так всіх охоче та дослухатися ацинує, що вони тільки йому усякують. Стверджує, а тим неможливо. Неаполі не був такою з того, що кошикий, російський большевик, який по вилі, який кошикий мав не можуть з ним рівнятися.

ЗПОЗА МУРІВ СТАНИСЛАВ ВІДСКОЮ ДУХОВНОЮ СЕМІНАРІ.

Перемський "Український Голос" подає слідуючу новину: Найновішим потагненням станиславської влади є, що того року з шодених молитов питомців викинує молитву за український народ, а ті місце увів молитву за управління начальства". Це скасування викликало велике обурення серед загалу питомців, головно і І. В. року. Лише деякі особи ініціативі, що чучко близько жолоб та лудчи за словами о. вщесектора Василька, що "екселенції мають рацію", що "літими прихильники до цієї молитви", підписалися радо новому указу.

Ветером перед і літими вилучаються по всіх українських церквах папачки заборони, що подили за кращу долю народу. Та в станиславській "Духовній Семінарії" не вліво вилучаються папачки. Цього року (1931) делегація питомців І. року звернулася з проханням до о. ректора Божука, щоб відправив папачку. Та він садишу просьбу питомців наваз дикими претензіями. Пів години літими зацінованих о. ректор літими: Габрусевича (ІІ рік), Рибішського, Салабана, Сенькова і Скаєвського (всі з І року), віддав їм документи й казав онистити Семінарію, щоб не ширився "дух непослуху". Цим жардженням не пересталися літні питомці й хотіли піти на папачку до катедр. Означне о. ректор пів години пера папачку казав заціновати брану Семінарії на папачку. Цікаво, що ректорат, прихильники питомців молитви за управління начальства, похвилю, що хто не молитися, має тяжкий гріх, бо "заперече істоту Христа".

ТОРГУЮТЬ ПАВУКАМИ.

Старокарава преса подіє, що в столиці Польщі населення страшно терить від блошин. Через те варшавський магістрат виступив до боротьби з тою ацивою і спровадив з Греції тисячі павуків, що полюбляють на блошині і їх винищують. Наразі магістрат тих павуків розмножує, а коли їх матиме велику кількість, тоді буде їх дешево продавати ацивом. Тимчасом на однім варшавському передмісті поиявився неадовий якийсь панок, що обходив хати і продавав нібито в імені магістрату "грецьких" павуків. Кожний, кого стійкий кіт вже їв блошини, хотів купити гроші, щоб ацили себе відвратити від того плагаста. Але купувачі павуків аци руш не хотіли купити блошини. До неадовий панок до магістрату, що Греція окупувала Польщу, бо продавала французькі павуки. Той магістрат заявив, що він, поперше, нікого не з павуків, а по-друге, що Греція продавала павуків. Але тепер зрозумів, що купувачі павуків, що купували собі звичайного польського павука, а завідав платили за "грецького".

КЛОПІТ З ДУХОВБАРАМИ.

В духоборських дистриктах у Британії Колонії (Канада) блас шкільні вартує як лаж, так іх вартує, щоб берегти шкільні варту зникнення. В останніх шкільних варту не сподіється, що до одної школи, як ішнер дві блоні, як однак не зробили школи.

ЯПОНІЯ ГОТОВА ОКУПУВАТИ ШАНГАЙ

КИТАЙЦІ ПРИПИНЯЮТЬ БОЙКОК ЯПОНСЬКИХ ВИРОБІВ ТА ПРОТЯЯПОНСЬКОЮ АТТАШО, ШАНГАЙ (Китай). — В шангайському порті тепер стоїть 10 японських воєнних кораблів з приготовленими до бою гарматами та залогами. Разом з тим Японці висадили на беріг 1,700 жовнів в гарматах та скорострілами, додатково до постійної японської залогі в японській концесії. На морі японська літакова база, корабель з воєнними літаками, готовими кожної хвилини до бомбардування Шангаю. В найближньому японському порті Сасебо стоїть ще 22 воєні кораблі в повній бойовій готовності, щоб кожної хвилини вийти до китайських берегів.

Японці тепер чекають виконання Китаєм їх категоричної вимоги негайно припинити протияпоноску пропаганду, спинити бойкот японської торгівлі в Китаю, а також роззаяти всі протияпоноску організації в Шангаю та взагалі в Китаю. Вразі невиконання цього ультиматуму Японці грозять окупувати Шангаю. Впершу чергу вони готові захопити в свої руки шангайське фортецю, арсенал та всі державні, міські й громадські установи.

Окупація Японцями Шангаю буде дуже тяжким економічним ударом по всьому Китаю. В Шангаю знаходиться 3,800,000 мешканців, а його порт обслуговує територію Китаю з населенням до 200 мільйонів осіб. Побіч того Шангай є головним китайським містом, через яке провадиться ася зовнішня торгівля Китаю. Утрата Шангаю Китаєм загрожувало йому страшними наслідками.

Європейські держави, котрі також мають свої концесії в Шангаю, тримаються нейтрально і не втручаються до японської акції так довго, як довго вона не загрожувє їх інтересам у Шангаю. Китайські купці просять китайську владу згодитися на вимогу Японії й припинити діяльність протияпоноску організації та спинити бойкот японських виробів. Китайці вже роззаяли деякі протияпоноску організації та закрили антияпоноску газети. Отже є ознаки, що Китайці постараються задовольнити вимоги Японії, щоб не дати притоки до окупації Шангаю.

ГОТОВІ ДО МІЖСОВБНОГО ВІЙНИ.

ТОКІО (Японія). — В шангунській китайській провінції генерали вже готові розпочати звичайну весняну міжсуббону війну. Різні генерали та міністри цієї провінції готові підтримати сепаратистичний рух губернатора Ген-Фу-Чу, котрий хоче правити своєю провінцією як самовільний диктатор, незалежний від центрального уряду Китаю.

МОСКВА ПРИЛИЗУЄТЬСЯ ЯПОНЦЯМ.

МОСКВА (СССР). — Газета "Ізвестія", що є офіційним органом радянського правительств, виступила з великою статтею в справі відмови Японією підписати за Росією гарантійний договір. Газета признає, що Японія тепер в Манчжурії є повним господарем, де вона буде правити при допомозі васального уряду. З цього приводу газета вважає, що Японія лишилася тепер ізольованою серед європейських держав. Але вона може знати собі піддержку лише в радянській-Росії, коли змінить суцасний напрям своєї політики супроти Росії на прихильний.

Московська газета особливо підкреслює те, що Японія, старочасно опанувати також внутрішню Монголію, формує там армію з російських білогвардійців під проводом отамана Семіонова. "Ізвестія" кажуть, що Японії не слід покладатися на білогвардійців, бо вони можуть зрадити її в користь іншої держави, коли одержать вигідні умови. Газета радить Японцям прийняти пропозицію Москви й підписати гарантійний договір з Росією, після чого радянська Росія буде однієюю державою, що підтримуватиме Японію на міжнародній форумі.

АРЕШТИ НЕ ПОСОБЛЯЮТЬ.

БОМБЕЙ (Індія). — Не звважаючи на тяжку визначну кару, яку влада накладе на активних гандістів, бойкот британського криму та різніх фабрикотв провадиться далі. Крамничі з британським кривом пікетують переважно жінок, які забороняють купувати британський крим.

Поліція арештує пікетників, але на їх місце негайно з'являються нові, що стоять в беззахисних чергах, готові кожної хвилини змінити своїх товаришів. Пасивна боротьба з Англією, яку завова Ганді, точиться далі й не зменшувється, як звважаючи на всі старання та заходи влади.

НЕСПОКІЙ В ЕСПАНІ ТРЕВАЄ ДАЛІ.

МАДРИД (Еспанія). — Не звважаючи на рішучі заходи республіканського уряду неспокій, виниклий комуністами, синдикалістами та анархістами, "треває далі. В деяких містах доходить до кривавих сутичок між поліцією та комуністичними агітаторами й розгатованими ними масами. В Барселоні вбито поліція підчас сутички поліції з комуністами. Такамо вбито поліція в Кошиані. Уряд притримується до зацінованого загальною страйку, який проголосили комуністи в цілій Еспанії.

"СВОБОДА" (LIBERTY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1101
of the Act of October 3, 1917, authorized July 13, 1918.

SUBSCRIPTION RATES: PER COPY: Three cents a copy

One year \$7.00 Ha рік \$7.00
Six months \$3.75 Ha пів року \$3.75
Three months \$2.00 Ha три місяці \$2.00

Foreign and Jersey City Rates: One year \$10.00 Ha рік \$10.00
Six months \$5.00 Ha пів року \$5.00
Three months \$2.75 Ha три місяці \$2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

3 Канади належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
Тел. "Свобода": Montgomery 5-0498. Тел. U. H. Соколя: Montgomery 5-1838.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

РОЗУМОВАННЯ ВЕДЕ ДО РЕФОРМИ І ЗЛУКИ

Ми є нарід чутливий. Коли тільки приходиться кому з нас говорити до народу в якісь справи, то комітет віча, від якого свята, вважає завжди за відповідне пригадати бесідників, щоби собі сказав такого, щоби «нарід зрушити» бо інакше «не піде», себто: збірка не вдається.

Можна би грати на сентиментах старого покоління Союзовців, і то добре грати, щоби їх переконали, що треба перевести реформу в У. Н. Союзі та треба довести до злуки відділів, щоби молоді покоління продовжували роботу своїх батьків і дожили всім тим, що нам дороге і святе. Та ми радимо нашим членам оставити тим разом чутливий би справи, а підходити до справ реформи і злуки відділів з холоднокронною розвагою, з олізнем у руках, з математичним обчисленням, і в той спосіб зібрати по одній стороні тигра, як і есентуально спадуть на членів при реформі, а попри них поставити користі, як матимуть у Союзі по реформі. А коли кому що неясне, то не мусить вирити тому, що пишеться у "Свободі" та що кажуть головні урядники, але можна про те поспитати знайомих асеруційного діла. Це можуть зробити відділи коєсь місцевості, чи навіть поодинокі члени. А щоби перевірити таку справу, парту і понести кошт.

В першу чергу звертаємо увагу Союзовців на те, що писалося вже в наших органах. Там були вже виложені користі, як матимуть члени з реформ і злуки відділів. А про це писалося в організаційних переписках і статтях на те, щоби члени читали і щоби відділові урядники переводили на мітингах з членами на ці теми дискусії.

Ми не допустимо тепер до ніякої реформи, якої самі члени не хотіли би мати. Державні закони наразі не змушують нас до реформи. Але ми самі хочемо змусити себе перевести у себе те, що є для нас ліпше. Бож ніхто собі не є ворогом. І У. Н. Союз не хоче бути ворогом своїм членам. Коли теперішня депресія доводить до цього, що сотки добрих членів втрачають членство, бо не можуть вилучувати вкладок, а ми не є всім члени зарплата, то простий розум каже, що треба з біди витягнути науку і поліпшити нашу організацію, бо вона з старими родами забезпечена не відповідає вимогам модерного часу і не притягне до себе молодого покоління; а без свіжого допліву не може ніяка асеруційна організація на світі, а тимчасом і наша, виявлятися зі всіх своїх зобов'язань.

В. Ягрови.

ВІДВОВАНЕ МІСТО

(Історичне оповідання).

На невеликій поляні при сухім. Міркуючи собі, що буде поточи, що протаву до при-
тичці Саміра Кільчак, зупи-
лися товариство з чотирох
маверков, Запорожці. Кожний
з них мав ще по одному вноча-
ки і по одній собачці. Вий-
шовши з ліса на поляну, по-
іскажували з коней, щоби
розкласти огонь, прихвиркати
решту м'яса, яке ще мали з со-
бою, поіскали і розглядали
за саїдами звірину. То були за-
порожці-мисливці, що пірнули
в ліси, щоби на зиму пристари-
ти для себе запас м'яса та на
продаж троха кокухів.

— Сумніваюся, чи ми ще ни-
і зможемо розгледіти за саї-
дами, — промовив найстарший
з товариства, трицятилітній За-
порожець Тома Зубович, по-
зираючи на небо. — Бодай я
мог би смерти пів одну воду,
як наїдаю за пів години ми не
будемо мати зливи і як ста-
нуть бити громи. Довго се не
буде. Так що з того, коли за-
тре якийсь сід.

— І я думаю, що буде злива,
— додав Засулак. — Ми, прав-
да, не з'ясували, щоби на дожди
розгледіти, та все ліпше си-
дінні сухим і вночі спати на
дірі, щоби не міг сподібно
вийходити дим, як би в серед-
ній поклади огонь. Щоби на
се мати сухе дерево, для того
посіли викинувши колюбу, да-
рували колади дерев, повалили
вітрами, і полна носили до
козлик. Коли популати і пу-
стили їх самопас. Одному ко-
се на те, щоби не дошло зливи,
щоби не прийшов під шість
рушійний жаден такий звір, а
через ліс без сокири. Наші За-
порожці падали на ляно і
робили її. То була мабуть якась
дуже старенька пра-прабабуля,
бо хоч ті чотири Запорожці
мали здорові зуби, то вони ле-
ди гризли її м'ясо. З великим
запасом такого твердого м'яса
воли не мали охоти тятися, а
отже з лави взяли шкуру і тій-
ки одну черв'яку м'яса. От, що
би лиш було на випадок, як би
не вполювали нічого ліпшого.
Що ліз зарпа, те і зліз. Рен-
тиш не можна було брати так,
як вилупили зі шкіри. Дні були
дуже гарячі і м'ясо було би
смердело ще до вечера пер-
шої днини. Запас на завтра-
після завтра порізли на буча-
кенькі палки, порозівували

В. С.

ВІСНОВІК

На порядку денним знова
стала справа Німеччини, де
підписати голову Гітлера, який
— разом з ним маємо всі
політики німці, не викло-
чуючи Брінга, — оспіву-
ються, що Німеччина не може
і не буде далі зносити не-
можливіх приписів економіч-
них Версалю.

Дякуючи я це все наводжу
тут? Що нас безпосередно
обходить спротив Німеччині?
Обходять, і то дуже. Ко-
вчить нас, що значить — на-
віть позбавлена матеріальних
засобів — незмога мо-
наш. Бо у нас в краю мовлять
се голоси, як і радять забути
про все, схилити голову на
плечі, і лають "дурнів", що
підіймалися з мотукою на сон-
це, замість братися до "реаль-
ної праці"... А тимчасом
випадок Німеччини показує,
що "дурні", як не спускають
з ока своєї великої шії в Ні-
меччині зовсім не були такі
дурні. От п'як свіжих відомо-
стей: "Денеш де Тулюз",
видавлю французька поуда-
нева газета, приносить сен-
сацийний артикул, в яким до-
нається не більше ні менше,
а того, щоби Франція зроби-
ла "гарний жист" і зрешта
всіх довгів Німеччині! Чека-
лося, що сей виступ викличе
сильний спротив цілої фран-
цузької преси. Тимчасом —
пропозицію "Денеш" підпи-
сала з захопленням ліва фран-
цузька преса радикальна. Ці-
ла ота преса гарячо підтрима-
ла ідею "Денеш", вярши, що
цей гарний жист, який Фран-
ція на нього ршила, —
певно причинивши до скон-
солодження Німеччини, врату-
вав би перед переогом в не-
скрайнні націоналістичні те-
чі і поміг би Європі стати
економічно та політично на
ноги.

Ще не проднали голоси ці
преси, як знову виступив зна-
ний французький патріот Гре-
в в своїй "Віснук" — не ли-
ше жадає скасування всіх ре-
параційних довгів, але і зміни
постанов Верзальського тра-
кту, особливо недогідних Ні-
меччині.

Певно, що офіційна думка
французька не "е" за те все.
Певно, що Ляваль упирається

до сонця і пішки викрувати
м'ясо з його гнилі в землі. По-
дає-годинних палки м'яса вже
були сухі, як тріски.

Тепер товариство мало ті-
ли те тверде в'ялене м'ясо і па-
ляничі, також тверді. Вони во-
дали з собою мізаний горщик.
В сім горщику приносили з по-
тока води, до води викнувши
в'ялену оленину і поставили на
вогни. Хоч м'ясо було тверде,
не довго варили, бо треба було
коро слати, щоби встати ще
закли стати сірті. Зліл по ку-
сникови недозареного м'яса і
по кусникови паланиці. Соба-
ки дістали по кусникови не ва-
реного, лиш в'яленого, твердо-
го як кість м'яса.

Доц устав. Коли інші пака-
ли людські і смеречну обчи-
хували, щоби з чатиня зобчи-
ти собі м'яке легвице. Воло-
вський пішов до неладельо-
вої перегнилої колоди. Обер-
нувшись і став порпати. Випору-
вав черв'яки загнурившись пал-
яні і довів на пару шави. На-
збирив їх до кустини і пішов
на козтаж. З кішчидову чач-
ку на мотузках. На такий по-
насливався черв'яки, мотузку
поприв'язував до гнізля. Вів
в річку і гнізля побирав та-
ко, що гачки з черв'яками не дос-
тавали. Таких чиниць наста-
вляв десять і вернувся до ко-
би.

В колоді два товариші вже
лежали закуті в свої кози.
Пер огни сиді Засулак, бо він
зобов'язав до першої варті.
Ліго обов'язком було не так
сторожити, щоби яка біда не
наскодила на сплячих, в тілкі

пильнувати, щоби не погас о-
гонь. Запорожці в сіх сторо-
нах Запорожці були тепер без-
печні, бо війни не було, За-
порожці сюди не заганялись. Лише
тудені кози бували прикри, от
же в колоді треба було докла-
ти до огню цілу шку
Звирив до такої, що кож-
кий з товаришів вартував
черв'як годинника. Годинника
жаден. І годинником було не
бо, вказівками місяць і зорі.
Очевидно, як небо не було за-
хмарене. Години вони не раху-
вали зі строгою точністю, бо
у них такім годинником було
на такім годиннику годі було
точно вичитати годину. Також
кожному було байдуже, як
довго він кунне при вогни. Як
вартівника сон вже гнув до зе-
млі, то він не питав, чи його
час вже вийшов. Розбуджував
другого і сам лягав.

Засулак скоро став соню
копидати очима і раз комо разу
болодино стукати у свої груди.
Він раптом з такою силою по-
тигнув Павла Воловського, що
кози, той схопився, сір і
протирнувши очі, спитав:
— Що пора мені сидіти?
Добре! Я вже вписався. Лягай
на місце, яке тебе тепле місце.
Засулак ляг. Його товариш
сів козо. Ого. Павло Воло-
вський згорнув паликом грань
на купу, на неї наклали свіжкі
палки, свій коз ростелся на
до огню, сіл на нім і паляючи
людські, паликом даді підгор-
тав грань до купи. Коли так
жже довод послів, вийшов з ко-
ли і гнізля на небо. Зорі ка-
ли йому, що він вже має право
зійти з постелі другого спо-

НА БІЖУЧИ ТЕМИ.

ЯПОНЦІ ЗАДАЛЕКО ЗАГАНЯ-
ЮТЬСЯ.

Останні відомості з Далеко-
го Сходу приносять знаменні,
що японська імперіялістично-
воєнна група остаточно перема-
ла в Японії. Парламент
розглядав, а урядом фаворно
поштовхати набути в новому
парламенті для себе більшість,
що склалася з представ-
ствів імперіялізму та з я-
понського мілітаризму. Та
якого уряд має в своїх руках
адміністративний апарат, а та-
кож сучасна активність Япо-
нці у Манчжурії та в Китаю
сприяє піднесенню шовіністич-
но-воєнних настроїв серед
населення.

Та є небезпека, що Японія
перечисляється. Занадто вона
починає дратувати великі єв-
ропейські держави й Америку
своєю поведінкою в Китаю.
Зрештою може привести до
того, що Японцями таки ска-
жуть: Годі! А коли вони не
спам'ятовують, що за цим мо-
жуть піти такі події на Дале-
кому Сході, що з них може
розмудлатися світова пожежа.
Небо на тому Сході не прося-
ноється, а все більше захмар-
юється.

ЄВРОПА — ВУЛЬКАН.

Останніми днями європей-
ські події набрали такого ха-
рактеру, що вже не можна го-
ворити, що Європа на вулкані,
а треба сказати, що вона
така у вулкані, або ще кра-
ше: сама є вулканом. Німці
відмовилися платити репарацій-
ні гроші держави банкрутують,
в Еспанії починається те, що бу-
ло в Росії перед поваленням
Керенського, а в Німеччині фа-
шисти займають позиції до
останнього бою. Неспокой в
Румунії, в Польщі, в Югосла-
ві, збільшується безробіття й
неспокой у Франції й т. д.

В глибоких європейських
вулканах щось вариться і він
або вибухне скоро страшним
потрясенням, або його кипи-
ла ява виллється в певному
напрямку й потече, змитаючи
все те, що стріне на своєму шля-
ху. Чи це буде вибух велече-
ного вулкану й страшне по-
трясення, чи лише вибух ля-
ви — не знаєти, але щось має
статися в Європі. Здається, що
яке нема там сил, котрі стрі-

пильнувати, щоби не погас о-
гонь. Запорожці в сіх сторо-
нах Запорожці були тепер без-
печні, бо війни не було, За-
порожці сюди не заганялись. Лише
тудені кози бували прикри, от
же в колоді треба було докла-
ти до огню цілу шку
Звирив до такої, що кож-
кий з товаришів вартував
черв'як годинника. Годинника
жаден. І годинником було не
бо, вказівками місяць і зорі.
Очевидно, як небо не було за-
хмарене. Години вони не раху-
вали зі строгою точністю, бо
у них такім годинником було
на такім годиннику годі було
точно вичитати годину. Також
кожному було байдуже, як
довго він кунне при вогни. Як
вартівника сон вже гнув до зе-
млі, то він не питав, чи його
час вже вийшов. Розбуджував
другого і сам лягав.

Засулак скоро став соню
копидати очима і раз комо разу
болодино стукати у свої груди.
Він раптом з такою силою по-
тигнув Павла Воловського, що
кози, той схопився, сір і
протирнувши очі, спитав:
— Що пора мені сидіти?
Добре! Я вже вписався. Лягай
на місце, яке тебе тепле місце.
Засулак ляг. Його товариш
сів козо. Ого. Павло Воло-
вський згорнув паликом грань
на купу, на неї наклали свіжкі
палки, свій коз ростелся на
до огню, сіл на нім і паляючи
людські, паликом даді підгор-
тав грань до купи. Коли так
жже довод послів, вийшов з ко-
ли і гнізля на небо. Зорі ка-
ли йому, що він вже має право
зійти з постелі другого спо-

пильнувати, щоби не погас о-
гонь. Запорожці в сіх сторо-
нах Запорожці були тепер без-
печні, бо війни не було, За-
порожці сюди не заганялись. Лише
тудені кози бували прикри, от
же в колоді треба було докла-
ти до огню цілу шку
Звирив до такої, що кож-
кий з товаришів вартував
черв'як годинника. Годинника
жаден. І годинником було не
бо, вказівками місяць і зорі.
Очевидно, як небо не було за-
хмарене. Години вони не раху-
вали зі строгою точністю, бо
у них такім годинником було
на такім годиннику годі було
точно вичитати годину. Також
кожному було байдуже, як
довго він кунне при вогни. Як
вартівника сон вже гнув до зе-
млі, то він не питав, чи його
час вже вийшов. Розбуджував
другого і сам лягав.

Засулак скоро став соню
копидати очима і раз комо разу
болодино стукати у свої груди.
Він раптом з такою силою по-
тигнув Павла Воловського, що
кози, той схопився, сір і
протирнувши очі, спитав:
— Що пора мені сидіти?
Добре! Я вже вписався. Лягай
на місце, яке тебе тепле місце.
Засулак ляг. Його товариш
сів козо. Ого. Павло Воло-
вський згорнув паликом грань
на купу, на неї наклали свіжкі
палки, свій коз ростелся на
до огню, сіл на нім і паляючи
людські, паликом даді підгор-
тав грань до купи. Коли так
жже довод послів, вийшов з ко-
ли і гнізля на небо. Зорі ка-
ли йому, що він вже має право
зійти з постелі другого спо-

ЩО ЛИБ СПОРТОВЦІ ТОМУ
2,000 ЛІТ.

Спортсмені дібає не лише
про правдиві іп'ява тіла, не
лише контролює точно те, що
торкається його тіла, а також,
коли тренує поважно, то мусить
відповідно до того від-
дівлятися. Це не лише ви-
мога наших днів, бо у старинних
часах уже думали над "спор-
товим дієтом". Шкаво є пі-
знати "спортивний спис старин-
ний".

Зпочатку спортовцям у старин-
них часах вистачало крім
хліба та сира ще сухі фі-
ги, отже чисті вегетаріанські
страва. Пізніше—після 500-го
року перед Христом, — стали
їсти й м'ясо. Літ житий хліб і
м'ясо з вола, бика, кіз і сери.
Небаром те виринуло пита-
ння, чи спортсмен має їсти ба-
гато чи мало. Здавалось опови-
дають про героїв Геракла, та
Мілона, про якого говорили,
що він молодого бика сам за
один день, а приніс його на
плечах до стадіону. Так при-
нялася думка, що добре з'їсти,
значить мати велику силу. То-
му чимраз більше приписува-
ли, що атлет мусить бути тов-
стий. Одначе скоро цю думку
закинули, бо з давніших атле-
тичних постатей стали нефор-
емні м'ясні колюсь. Тому теж
рішилися вернутися до простих
харчів своїх предків. Що
торкається напівити, то ради-
ли спортсменам пити якнаймен-
ше, а перестерігати передов-
сім перед алкогольними на-
питками.

Даймо змогу "Рішній Шко-
лі" в Старому Краю наладити
широку постійну мережу ста-
нцій рідного національного
виховання на українських зем-
лях.

Кожний сотик, кождий латок
Нашій "Рішній Школі" в дар
Не мабутового авадоту,
На воюга угод.

Рішній Школі — наша щодня,
Рішній Школі — це наш світ,
В Рішній Школі — мій, герою,
Що немоло повадять.

Хоч бурі будуть і громи будуть
І в горю серце тоне —
Та вже не вб'є нас вражають,
Не розділять кордонів.

Бо єсе єсе єсе єсе єсе єсе єсе
Зізнаю на наших полях,
Кожного тисня зроста
У нашій "Рішній Школі".

Види, там третій і четвертий
можуть спокійно спати. Іван і
Павло вже подбавть, щоби о-
гонь не погас, та щоби даро-
рано було на чім зварити сні-
дання.

— Вночі я дівчі пробудив-
ся — промовив Тома Зубович.
— Бачуши, що Павло сидить,
не киваючися соню, і жа-
во, підгортає грань, а пудман
собою, що йому не хочеться спа-
ти. Я, очевидно, не хотів за-
шувати його до спання, отже
я сам спав дачі. Я цікавив, що
Павло, сплячи так і думаючи
цілу ніч, вигадав на сніданні
дла нас. Я не редику маю ох-
ту се раз розгледіти зубами і
жувати ті підшочу з м'яса стар-
рельної оленції. Я волів би ті
решту дати нашим собакам,
хоч вже й вони чверта крутіли
носами, коли те твердо дістали
на вечеру.

— Я й не силкувався вигадати
щось, — відповів Павло. —
Бачуши, що ти так солодко
спиш і підсміхаєся в сні, я не
сумніваюся, що тобі вже до-
бре сніданні сидіти.

— Тоботу зависть не потра-
ляє, коли ти вгадуєш, що щось
добре мені бодал сидіти? Ме-
ні приснилася тільки тверда о-
леніна.

— Не притворюйте собі, —
перібібі Зубович, — а при-
несіть його, вийдете до м'я-
решту того оленячого рем'я і
поставте на вогни. Нема іншо-
го м'яса, то мусимо доміти со-
бі зуби на такім.

(Далі буде).

ВІДЗВІ

до міста і села міста Ходорова Я повіту.

Повідомляю Вас, що я отримав від емігрантського радника суку, п. А. Саліка, голови Народного Дому і Рідної Школи у Ходорові, два листи з проханням, а матеріально поможіти на розбудову Українського Народного Дому і Рідної Школи, яка міститься в Народній Дові. Треба він у свій звичайний час справно, скляти замість абоне: і вибрати комітет, який займеться переведенням зборів на ту цілі.

Дорогі Браття і Сестри! Допоможіть добрий справі. Пишіть по інформації на таку адресу:

Стефан Салік,
1121 Revere Ave., Bronx, N. Y.

НОВИЧАСНИЙ РОБІЗОН.

18 літ на безлюдному острові.

Найбільш сенсаційні оповідання пише само життя. Бувши старшина німецької маринярки, Розенман, опинився на дельфі безлюдному острові Мікронезії. Англійський лейтенант Едвард Норман мусів остати на цьому острові серед Тихого океану.

Як Розенман так дівастив, не довідаючись зі злих дельфіньського лейтенанта Нормана. Шойно як перебігав хронологію афер минулих літ, знайшов відгадку. Розенман оженився був із одною з найкрасивіших і найбогатіших жінок західної Німеччини. Жінка стала зрадницею чоловіка з його нападінням приятеля. Вкисні втекла з дому. Розенман знову вернувся до маринярки, яку був київ; його іменували старшиною торговельного корабля. Одного дня Розенман пропав. Із харчарми та мисливською рушницею і кількома пакетами шроту всіх він у Нумеї (в Новій Каледонії) на вітрильній човен в одязі з білого полотна, яку носять старшини маринярки в тропічних країнах, і пропав без вісти.

Бувало це в 1913 році! Розенман шукав Розенмана, детектив перешукав Нову Гвінею, Австралію, Нову Гвінею, китайський побережжя і Німеччину. В часописках появилися записки до Розенмана, щоб він вертався та перейняв спадщину. Розенман не відзивався.

Минули літа. Шпірт Розенман дамою австралій, одяг подерся, він став лонити злирину на сльозі, тривожно піддержував огонь у своїй хатині, все загроженому хворобами, щоб не погас. Із ніжки не говорив, нікого не бачив, не мав молодих юнаків чи дівчат, не знав ні-

ного про війну, мужу, кризу і голод в Європі.
Нараз зазв'яз тут дівка Англія. На пустельника надути питання й відповіли. Коли, з трудом пригадуючи собі, питається про діцаря, підлот відповіла: «Дісар? Так Німеччина є республікою»!

Чи Розенман хотів би вернутися, колиб трапилася нагода? Він відповів: «Ні!» Хотів лишитися сам, такий самотній, як був 18 літ.
Тих небагато, годин, що їх провів Англією, щоб направилися назад, принеся Розенманові стільки нових вражень, що потрібніми цілих місяців, щоб їх засимлювати і переробити в своїм умі по-новому, отримавши умі. А потім знову вернувся до положень, в яким застав його Англією: до стану на пів зворотного. Нічого не знав про ніщо його, бо не було цікавити, лише голод, дощ, сонце, ніч.

Без часу й думки житиме цей чоловік, якого тому 18 літ замикав відродження жінки.

В банку.

Бос (до касиєра): Пане Кудрак, скільки разів мало вам говорити, що добрий касиєр ніколи не лишає отвореної каси.
Касир: Так у нашій касі не має грошей!

Бос: Саме тому! Чи люди мусять знати, що в ній нема нічого?

Бабуся (до внука, який прихажує по неї на завізінний дриш): Шо ж твій татко сказав, як довався, що я Приїжджаю?
Внук: Ах, бабусю, мама та татко зовсім про те не говорять. Тато й так був буй, як рій останніми днями.

Над морем.

Маріка: Скажи мені, Ірчо, що мало робити. Юрко вже двічі хвиляв і під водою й не показується.

Ірка: Я на твоїх місцях перестала би на нього чекати. Все мусить мати свої границі.

Кожна просвічена, інтелігентна Українка

ЧИТАЄ І ПЕРЕДПЛАЧУЄ НАЙКАВАНИШІ НАПРІТРЕСІ ШІВІ УКРАЇНСЬКОГО ТИЖЕННЯ «ЖИНОЧА ДОЛЯ»

Щомісячна передплата шість \$2.00.
Жадна ошадка господини не обидється без журнальського щомісячного. Як добре й здорово читати.

Замовити, щоб Ціна з пересилкою 50 центів. Адреса:
ZINOSKA DOLA,
Kolonjez Nova 1, East Galitzia, Poland,
або до:
MR. HELEN D. LOTOTSKY,
203 Academy St., Jersey City, N. J.

666

ПЛІН—ПЛАСТИЛІН—МАСЬ
666 пали або пластинки, уживані внутрішньо, або 666 мась зберігають, становлять волею протидію лікуванню на простуду.
Найуспішніший ліковий лік.

ВСЕ ШОЩЬ НОВОГО НА РЕКОРДАХ

КОТРИ ЗАВСІДИ МОЖНА ДІСТАТИ В БАЗАРИ ВИРОЧАНСЬКОГО

10-цалих на 75 центів.
27304F Білла Найміка
27303F Часу Рубен, того Ста
27302F Півня великого Арешта
27301F Часу Рубен, того Ста

Оркестр Бріджа Гоміла Кларі
Оркестр Бріджа Гоміла Кларі
Оркестр Бріджа Гоміла Кларі

РЕКОРДИ ВИДАНІ ПОПЕРЕДНЮ ДОБРЕ ПРОДАЮТЬСЯ.

12-цалих по \$1.25.
Е. ЖУКОВСЬКИЙ З ГРУПОМ.
70018F Весілля в Галичці, ч. 1. — Дарованим
70019F Весілля в Галичці, ч. 2. — Молодий в Молоді
70019F Весілля в Галичці, ч. 3. — Молодий в Молоді
70019F Весілля в Галичці, ч. 4. — Молодий в Молоді

10-цалих по 75 центів.
Е. С. ЖУКОВСЬКИЙ, композит.

РЕКОРДИ ДО ТАНЦЮ. ПОСТІФ ПІЗНО.
27294F Рука качки загнала, козулю
27295F Голубка Галю
27296F Надія Кокошиця
27297F Надія Кокошиця
27298F Надія Кокошиця

27299F Надія Кокошиця
27300F Надія Кокошиця
27301F Надія Кокошиця

27302F Надія Кокошиця
27303F Надія Кокошиця
27304F Надія Кокошиця

27305F Надія Кокошиця
27306F Надія Кокошиця
27307F Надія Кокошиця

27308F Надія Кокошиця
27309F Надія Кокошиця
27310F Надія Кокошиця

27311F Надія Кокошиця
27312F Надія Кокошиця
27313F Надія Кокошиця

27314F Надія Кокошиця
27315F Надія Кокошиця
27316F Надія Кокошиця

27317F Надія Кокошиця
27318F Надія Кокошиця
27319F Надія Кокошиця

27320F Надія Кокошиця
27321F Надія Кокошиця
27322F Надія Кокошиця

27323F Надія Кокошиця
27324F Надія Кокошиця
27325F Надія Кокошиця

27326F Надія Кокошиця
27327F Надія Кокошиця
27328F Надія Кокошиця

27329F Надія Кокошиця
27330F Надія Кокошиця
27331F Надія Кокошиця

27332F Надія Кокошиця
27333F Надія Кокошиця
27334F Надія Кокошиця

27335F Надія Кокошиця
27336F Надія Кокошиця
27337F Надія Кокошиця

27338F Надія Кокошиця
27339F Надія Кокошиця
27340F Надія Кокошиця

27341F Надія Кокошиця
27342F Надія Кокошиця
27343F Надія Кокошиця

27344F Надія Кокошиця
27345F Надія Кокошиця
27346F Надія Кокошиця

27347F Надія Кокошиця
27348F Надія Кокошиця
27349F Надія Кокошиця

27350F Надія Кокошиця
27351F Надія Кокошиця
27352F Надія Кокошиця

27353F Надія Кокошиця
27354F Надія Кокошиця
27355F Надія Кокошиця

27356F Надія Кокошиця
27357F Надія Кокошиця
27358F Надія Кокошиця

27359F Надія Кокошиця
27360F Надія Кокошиця
27361F Надія Кокошиця

27362F Надія Кокошиця
27363F Надія Кокошиця
27364F Надія Кокошиця

27365F Надія Кокошиця
27366F Надія Кокошиця
27367F Надія Кокошиця

27368F Надія Кокошиця
27369F Надія Кокошиця
27370F Надія Кокошиця

27371F Надія Кокошиця
27372F Надія Кокошиця
27373F Надія Кокошиця

27374F Надія Кокошиця
27375F Надія Кокошиця
27376F Надія Кокошиця

27377F Надія Кокошиця
27378F Надія Кокошиця
27379F Надія Кокошиця

27380F Надія Кокошиця
27381F Надія Кокошиця
27382F Надія Кокошиця

27383F Надія Кокошиця
27384F Надія Кокошиця
27385F Надія Кокошиця

27386F Надія Кокошиця
27387F Надія Кокошиця
27388F Надія Кокошиця

27389F Надія Кокошиця
27390F Надія Кокошиця
27391F Надія Кокошиця

27392F Надія Кокошиця
27393F Надія Кокошиця
27394F Надія Кокошиця

27395F Надія Кокошиця
27396F Надія Кокошиця
27397F Надія Кокошиця

27398F Надія Кокошиця
27399F Надія Кокошиця
27400F Надія Кокошиця

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЮ

СІРАКЮЗ, Н. Я.

Дар «Простіт».

Товариство «Запорожська Січ», відати 317 У. Н. Союзу, виснажувало а власної каси дар на «Простіт» у Львові в сумі 10 доларів. Гроші переслали до Краю через Обединя.

Р. Моздир, прес; І. Кішак, касир; М. Давидко, секр.

БОСТОН, МАСС.

Патріотичне товариство.

На річних зборах Товариства «Запорожська Січ» ухвалено виснажувати з каси \$25 і призначити для інвалідів, а другий \$25 призначити на Рідну Школу та стати членом-добровільцем Рідної Школи. Крім того ухвалено члени зложити від себе \$25 як новорічний дар на Рідний Край. Рішено рішено попитати далі бору акцію. Українцями товариства були і є громадяни: Дмитро Писак, С. Бойко, С. Чолик, І. Масий і інші.

Я маю також честь бути членом цього Товариства й у випадку за потрібне сказати про нього кілька слів.

Насамперед зауважу, що з цього Товариства повстав 238 відділів У. Н. Союзу, а майже всі члени відділів в часіми Запорожської Січі, яку завоювали після 18 років захоплення промисловими і Чолика, Петра Болдара, Пилипа Болдара і інших.

Товариство покляло собі за ціль давати членим бенефіти і виконувати їх і їхніх дітей в добрих українських громадян.

Товариство зорганізувало також церковну громаду і за пидки йому громада має церкву і галуз без жадного доходу, а крім того ще й \$10,000 готівкою. Це є на американсько-українські відносини небувале явище.

Товариство відзивалося завжди дуже охочо на всі закляти рідного краю і давало краєві матеріальну і моральну допомогу, організує віча, концерти, і збираючи жертви на допомогу боротьби з окупантами наших земель.

За добрим батьками пішли і їх добрі виховані діти. Молоді наші так організується. Зорганізовано й наразі в Співальній Кружко і в Клубі Танцюристів.

Товариство наше переходило до ріжні кризи, але все те видержало і сьогодні може похвалитися гарними успіхами своєї праці і \$3,000 в касі.

Отсе подаю як примір чесної, розумної й патріотичної має.

праці, яку варто чинити. Тоді товариство треба нам в Америці, якнайшвидше.

М. Давидко.

ДЖЕРСІ СІТІ, Н. Дж.

На річницю «Простіт».

Дня 8 грудня 1931 р. основано у Львові Товариство «Простіт», яке названо діалом слушним матерію українських народних організацій в старім краю.

Окс-товариство має за собою великі заслуги в освідженні нашого народу. «Простіт» треба далі, щоб мати діалом слушним матерію українських народних організацій в старім краю.

Тепер «Простіт» опинився в дуже скрутному матеріальному положенні. Але вона відтерпала не одну катастрофу і ми віримо, що наш нарід не дасть й і тепер загинути. Товариство «Простіт» звернулося також до нашої імміграції з проханням о позичку і дар на покриття довгів. Отсе і дає притому Товариству «Простіт» в Джерсі Сіті поширити акцію в справі доброту.

В тієї справі відбувають в наряді ввечері, да 3-го лютого, під ч. 54 Вен Вилки сучасно. На нарадах наше громадянство з Джерсі Сіті матиме нагоду висказати свої думки в справі зорганізованія допомоги.

К. Підбухтин, секр.

ВИЛМІНГТОН, ДЕЛ.

Збірка на Рідний Край.

О. І. Костюк вислав через Обединя \$40, з котрих призначено: \$20 на Рідну Школу і \$20 на УВО.

Виснажисся о члени Рідної Школи й зложили: по \$1: М. Гриниш, М. Чорний, О. Прокоп, М. Мазьговський, М. Губас, Т. Гула, О. І. Костюк, А. Хадяй, Д. Фабрица, С. Мисливський, П. Гриниш, П. Сас, М. Кравчинський, І. Патрига; по \$0.50: М. Маєр, Г. Косовський, Г. Скопич, О. Василько, І. Гичка, М. Базилко.

На УВО зложили: по \$1: О. Костюк, С. Мусійчук, І. Маєр; по \$0.50: С. Рубас, М. Габас, М. Андрушин, Т. Сива, С. Мисливський, Д. Качмар, М. Рубиш, І. Брагилевич, а решта дрібними датками.

Коллектували: М. Гец, М. Звичковський, І. Гриниш і П. Сас.

О. І. Костюк.

— Чи ви могли би мені сказати, скільки може мати діт ца величезні гарними успіхами своєї праці і \$3,000 в касі.

— Ні, та виглядає так, що вона має да рази більше ніж той, розумної й патріотичної має.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ПРОДАМ ШТОР

або прибути спільно, есперанто і терпеливо чоловіка, який має чимало доларів. Довго мав чимало рідних кас (прошу голосити на CANADIAN STATIONERY STORE, 219 Ave. A, (Бродвей 14 ая), New York City.

ПОШУКУЮ чесної власниці на зарплату дому на фармі. Голосити:

Andrew Tyrpak,
52 Prospect Ave., Bayonne, N. J.

РАДІО, книжки, голдини українського виробу, репродукції, фонтанні пера, переносні карти можна набути в

Rusalka Music & Book Co.,
131 Howard St., Newark, N. J.

Р. С. Радія доставляємо видатки 60 миль.

Phone: Main 5726.

О. Е. МАЛІСЬКИЙ,
УКРАЇНСЬКИЙ АДВОКАТ,
512 Station for Savings Building,
CLEVELAND, OHIO

Вечерини: 2732 West 14th Street,
Phone: Prospect 7597.

Д-р Н. Я. МИХАЛЕНКО
УКР. ЛІКАР-ХІРУРГ
1718 WEST GIRARD AVENUE,
PHILADELPHIA, PA.

Ужасної години: від 9 до 12 пав; 1 до 4 пав; 5 до 8 пав.
Telephone: Stevens 9620.

Д-р ЮРІЙ АНРЕЙКО
УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ
І АКУШЕР
153 AVENUE B.,
NEW YORK, N. Y.

(мемор 9 і 10 уя.)
Tel. ALGONQUIN 4-8625.

Ужасної години: рано від 10 до 11, ввечір від 6 до 8, а в неділю після убова.

Д-р М. С. SMITH
переносний офіс під часю
LIVINGSTON PLACE,
NEW YORK CITY

приїждіть до нового шпиталю неса 141 Ave. 1, Stuyvesant Park.
Telephone: Stuyvesant 5760.

Phone: Brunswick 7187.

АДВОКАТ
Б. ПЕЛЕХОВИЧ
2300 WEST CHICAGO AVE.,
CHICAGO, ILL.

Приймає у всіх судах, займається представленням обстрації, виготовляє контракти купівлі, продажів, переказує гроші в іноземні країни, підготує судові справи, шпестити і впроді справ.

HERMAN TURKEL
АДВОКАТ І ДЮРАНИЙ
ПРАВНИК
51 Chambers St., New York City
ROOM 723. — TEL. WOrld 2-7888.

ШВИДЛІ, КРИМІНАЛЬНІ І РОЗБОДОВІ СПРАВИ.
Виробовищення документи, контракти і погоджування різних другий адвокатський кабінет.
ГОВОРЮ ПО УКРАЇНСЬКИ.

СТІННІ КАЛЕНДАРІ НА 1932

200 Стічних КАЛЕНДАРІВ на 1932 рік. Кожен календар вартує 10 центів. Кожен 25 с. 5 за дозволу, 3 за 5 доларів, 10 за 15 доларів. Алюмінієві, кольорові, з ілюстраціями. Замовлення посилайте на адресу: 19-29

ROBINSON KATHNARA,
Station D, Box 162, New York, N. Y.

ПЕТРО ВРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАЙМАЄСЯ ПОХОРОНАМИ В БРОКН, БРОКЛІН, НЬЮ-Йорк і ОХОЛЕНДІ.
Tel.: Orchard 4-2564
NEW YORK CITY,
129 E. 7th STREET.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ МАТИ ДОВІННА ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС «СВОВОДА».

ТАРЗАН І ДОРОГОЦІННОСТІ З МІСТА ОПАР.

(48)

Тарзан вийшов на високе дерево. Заховавшись, він позвав звідти придивлятися до того, що робилося в таборі. Тарзан бачив багато наметів, між якими вешталися люди. Тарзан усе думав побачити серед них того, що захопив його блискавичною силою. Тарзан знав свою силу й зрозумів, що він міг перемогти його. Тарзан вийшов з лісу, і він знав, що він міг перемогти його. Тарзан вийшов з лісу, і він знав, що він міг перемогти його.

Коли наступила ніч, Тарзан зліз з дерева. Підійшов до паркану й при допомозі ліній, яку вже давно зробив з трави та з ріжних речей, він переліз у табор. Тут почав шукати по наметах, сподіваючись в цей спосіб таки натрапити на того, що вкрив його дорожництво. Це пошукування було дуже неспішно, та Тарзан не втомився, не боявся. Ах, як він мріяв серед небажаних. Навіть у Лондоні він не був безліній.

Тарзан шукав стого вороба по запаху. Він виношував усі намети. Біля одного намета почув запах того, кого шукав. Вступив до намета й тут почув ще сильніший запах з його ліжка. Як лютий звір кинувся він до ліжка, але там крикнула не було нічого. Перекнувшись все догори ногами, Тарзан переконали, що його камінь тут нема. Постіпно погріб до інших наметів. Однего разу він почув запах жіночий, що йому трохи приглад йому минав.

Не знайшовши злоти, Тарзан перескочив надалі через паркан у джунглі й рішив далі шукати поза табором, недалеко від нього. Тарзан знайшов намет Вепера. Саме в той час, коли він пішов до хай Грейстоку. Дізнав, що стояв на чатах біля намета Дікелі, пропустив Вепера туди без перешкоди, бо знав, що Вепер був помічником Зєка. Вепер подивився у темноті на хай Грейстока, але відповів не було. Заспівали, він побачив, що в наметі нема нікого.